

⌘

ეს დღე შორს წავა, ეს დღე მოკვდება,
კვლავ დაიწყებენ თვალები რონინს.
ისევ ერთმანეთს უახლოვდება
სული ჩემი და გალაკტიონის.

და სადმე წასვლა მეც მინდა ეხლა,
და ისევ კვიის ზარი სიონის.
დაიგვიანა, რატომ ამდენხანს
არ ჩამოვიდა გალაკტიონი.

და სხვაგვარია ეს ფიქრი დილის,
და ისევ მარტო მივდივარ ბაღში.
გალაკტიონი გაექცა თბილისს,
და მე, ძვირფასო, ისევ აქ დავრჩი.